

Enskild motion

Motion till riksdagen 2017/18:1223

av **Maria Malmer Stenergard (M)**

Skärpta straff för drograttfylleri

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda möjligheterna att närmare låta påverkansgraden inverka på rubricering och påföljd vid drograttfylleri och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Att köra bil påverkad av alkohol och andra droger är att ta stora risker med sitt eget och andras liv som insats. År 2016 omkom 67 personer i en alkoholrelaterad trafikolycka. Samma år omkom 35 personer i narkotikarelaterade trafikolyckor, vilket är en ökning med 14 personer eller närmare 67 procent.¹ De som omkom i drogrelaterade olyckor år 2016 var bilister, motorcyklister, cyklister och gående.

När någon gör sig skyldig till rattfylleri till följd av alkoholförtäring är det som regel alkoholhalten i blodet som avgör om brottet ska bedömas som grovt eller inte, även om andra faktorer också kan spela in i bedömningen. Om mängden alkohol överstiger 1,0 promille i blodet eller 0,5 milligram per liter i utandningsluften brukar brottet bedömas som grovt. Eftersom det är ett artbrott är huvudregeln att påföljden ska bestämmas till fängelse.

¹ <http://www.trafikverket.se/resa-och-trafik/Trafiksakerhet/Din-sakerhet-pa-vagen/Rattfylleri/fakta-om-alkohol-och-narkotika-i-trafiken/>

När någon i stället kör bil eller annat fordon under påverkan av narkotika, är det svårare att bestämma påverkansgraden. Kan man bevisa att föraren varit ”avsevärt påverkad” eller att det har funnits en ”påtaglig fara för trafiksäkerheten”, så kan föraren dömas för grovt brott, men här finns stora bevissvårigheter. Konsekvensen blir att den som gjort sig skyldig till drograttfylla vanligen döms för brott av normalgraden. Den som ertappas i en rutinkontroll, utan att ha varit inblandad i en olycka, döms i princip undantagslöst för brott av normalgraden. Så är alltså inte fallet för den som är alkoholpåverkad, där det i stället är promillehalten som avgör. Denna aspekt av praxis tycks utskottet ha bortsett från i sin hantering av min tidigare motion i betänkande 2016/17:JuU16.

Att en svårighet att fastställa påverkansgraden ska leda till att en förare som är påverkad av droger i större utsträckning behandlas mer förmånligt än någon som är påverkad av alkohol, är inte acceptabelt. Den som kör bil under påverkan av andra droger än alkohol, bör i större utsträckning kunna dömas för grovt brott. Regeringen bör därför snarast utreda möjligheterna att närmare låta påverkansgraden inverka på rubricering och påföljd.

Maria Malmer Stenergard (M)